

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D. a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobců **a) J. V., b) V. F.**, proti žalovanému **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 1, za vedlejší účasti Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-186-552/2010

t a k t o :

- I. Žaloba se ve vztahu k žalobci b) V. F. **odmítá.**
- II. Žalobci b) V. F. bude vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
- III. Žalobce b) V. F. nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně a) a žalobce b) se žalobou ze dne 9. 9. 2010, doplněnou písemným podáním ze dne 9. 10. 2010, domáhali zrušení rozhodnutí Zeměměřičského a katastrálního inspektorátu v Brně (dále jen „žalovaný“) ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-186-552/2010 a ze dne 17. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-185/551/2010. Předmětem obou rozhodnutí žalovaného byly námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu pro katastrální území Vranovce nad Svratkou podle ust. §16 odst. 3 katastrálního zákona.

Žalobci uvedli v žalobě, že žalobkyně a) J. V. se týká rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-186-552/2010, žalobce b) V. F. se týká rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-185/551/2010. Označili rovněž pozemky, ke kterým se rozhodnutí vztahovala. Z jejich označení je zřejmé, že se jedná o rozdílné pozemky.

V žalobě žalobci uvedli, že původně tyto pozemky vlastnili jejich prarodiče. Tato skutečnost je tedy zřejmě vedla k podání společné žaloby.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 16. 9. 2010, č.j. 29 A 86/2010 -17, byla žaloba v části týkající se rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-185/551/2010, vyloučena k samostatnému řízení a projednání. Nadále je vedena pod sp. zn. 29 A 97/2010. Oba žalobci zůstali žalobci v obou uvedených řízeních. Soud v odůvodnění

usnesení o vyloučení věci mimo jiné uvedl, že důvodem vyloučení je skutečnost, že napadená rozhodnutí se týkají různých nemovitostí a mají jiný okruh účastníků.

Předmětem řízení vedeného pod sp. z, 29A 86/2010 tedy zůstala pouze žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-186-552/2010.

Soud z napadeného rozhodnutí ověřil, že V. F. nebyl účastníkem řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. ZKI-O-186-552/2010.

Soud při svém rozhodování vycházel z příslušných ustanovení soudního řádu správního a z judikatury Nejvyššího správního soudu.

Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, čj. 5 A 45/2001-65, *„Žalobce, který dle platné právní úpravy nebyl účastníkem správního řízení, nemá v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu žalobní legitimaci;...“*

Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, čj. 5 A 14/2002-35 *„Rozhodnutí podle § 60 správního řádu je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.; k podání žaloby je legitimován účastník, jehož odvolání (rozklad) správní orgán zamítl.“*

V důsledku toho pak nelze dospět k jinému závěru než k tomu, že žalobci b) V. F. nesvědčí legitimace k podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-186/552/2010 ve smyslu ust. § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Z právě citovaného ustanovení totiž vyplývá, že pro aktivní legitimaci je směrodatné, zda napadené rozhodnutí uložilo žalobci nějaké povinnosti nebo ho ukrátilo na jeho právech. Jinými slovy to znamená, že žalobci musí svědčit právo, o němž bylo ve správním řízení rozhodováno, tedy že musí být tou osobou, které se rozhodnutí přímo dotýká. Touto osobou však žalobce b) rozhodně není.

Zjištění nedostatku aktivní legitimace je přitom soud povinen v každé fázi řízení o žalobě až do vydání rozhodnutí ve věci samé zohlednit a se žalobou naložit způsobem, který s. ř. s. předvídá, tedy ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítnout.

S ohledem na právě uvedené soud žalobu ve vztahu k žalobci ve výroku I. odmítl s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť k jejímu podání nebyl zjevně oprávněn.

Žalobce zaplatil na soudním poplatku částku 2 000,- Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek. Z důvodu, že žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, soud rozhodl o vrácení zaplaceného poplatku.

Z důvodu odmítnutí žaloby ve vztahu k žalobci a) soud rozhodl ve výroku III. o jeho nákladech řízení a za použití ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. vyslovil, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. září 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Janků